

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Forrás:

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

Hely

Idő

Személy

Helyszám

381.631

1916

Abotucany

1916. II. 28

Bp.

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Székesfővárosi háziyomda 1915.

— (Az első teljesen hustalan nap Budapesten.)
Ezt is megértük minden nagyobb emóció nélkül, hiszen a szerdai és pénteki hustalanság már a hivatalos rendeletet jóval megelőzőleg szokásban volt Budapest népénél. Hust a közép- és a munkásosztály eddig is csak ünnepnapokon tisztelhetett asztala vendégeül, s a husételek egyedüli dübödött fogyasztói a vendéglőkbe járók s a nyilvános helyeken étkezők voltak. Nagyrészt ezek sem azért, mintha olyan rettenetesen szükségük lett volna mindennap bizonyos mennyiségű husadagra, hanem azért, mert a háborus konyhán meggazdagodott vendéglős alkalmazottai egyszerűen kinézték és kinézik még most is az olyan fogyasztót, aki a leves után egyenesen a tésztára tér át, vagy aki a főzeléket minden feltét nélkül fogyasztja. Hogy ugy fejezzük ki magunkat, hust enni a korcsmárosok nézete szerint «erkölcsi» kötelessége minden, magát az uri társadalom tagjaként szerepelni akaró halandónak. Most azután hatóságilag tilos az, ami eddig is bevett szokás volt a vékonyabbpénzü emberiségnél: a hus nemevés. Mint mindig, ezuttal is elhirtelenkedték a szabályrendeletet, amelynek nemcsak a husfogyasztás korlátozására, hanem ezzel együtt az árak mérséklésére is gondolnia kellett volna. Ezt azonban a rendeletet gyártó bölesek kifejejtették s így történt, hogy már tegnap a teljes hustalan napot megelőzőleg, rendkívül magasra szökött mindazoknak az élelmicikkeknek az ára, amelyek ezt a hustalanságot elfelejtetni ma hivatta lettek volna. Így a hal, a sajt, a vaj, a tojás, a belső részek, a karfiol mind emelkedtek árban, sőt tudunk róla, hogy a külső periferiák egyes piacain valóságos dulakodások folytak le a halárusok bódéi előtt. A vendéglőkben ma is volt mit enni: a legbővebben persze a halfélék szerepeltek s akinek volt pénze, az éppen olyan jóllakottan távozhatott az asztal mellől, mint az első zsirtalan napon.